

de mere realistiske, og det er helt fair for den sags skyld. Det væsentlige er, at vi med lidt forskellig holdning står sammen om det. Det ville da også være mærkeligt, om vi var fuldstændig enige om det.

Jeg vil godt kommentere lidt på det konkrete. Jeg vil godt sætte navn på områderne. De svage områder er: Bornholm, og så er det Lolland-Falster, så er det visse dele af Sjælland så galt, selv om man synes, der er tæt til København. Så er det Sydfyn-Langeland, så er det visse dele af Sønderjylland, især den vestlige del. Så kan der være nogle enkelte områder i Ringkøbing Amt, og så er det især i de yderste områder af Viborg Amt, synes jeg, der virkelig er problemer. De føler sig, og det føles langt ude, når man kommer der faktisk. Det er et svært sted at komme hen, bare man skal derop og holde et møde en aften. Det kender vi. Jeg skal derop på tirsdag – til Lemvig. Det koster en flybillet til Karup plus 400 kr. hver vej til en flytaxa for at komme til Lemvig. Men det gør det også for de mennesker, der bor deroppe, og som skal til København, og det er det værste. Og så er det enkelte områder i Nordjylland, men jeg vil sige, at Nordjylland jo har et kraftcenter i Aalborg, og vi er ikke underforsynede med statslige arbejdspladser, men alligevel er der nogle områder.

Den socialdemokratiske ordfører var inde på, at man jo kan nå meget med fjernarbejdspladser, og andre nævnte noget med IT-udviklingen. Men det viser sig jo mærkværdigvis – nu er det mere regionale blandet ind i det – at jo bedre infrastruktur, vi har, også elektronisk, jo vigtigere er det åbenbart at bo centralt. Det er jo underligt.

Vi ved jo alle sammen, at når vi skal deltage i et eller andet møde på landsplan, er vi, der rejser meget, vældig afhængige af, at det ligger ved det store motorvejs-H eller der, hvor DSB kører på hovedlinjen. Det bestemmer jo så udviklingen.

Det er derfor, jeg mener, at vi er nødt til som stat, som politikere, at prøve at få udviklingen til at gå den anden vej, altså prøve at plante.

Jeg mener, at der er flere typer udflytning. Der er nogle, som ikke kræver så mange specialister, men et stort antal HK'ere måske og edb-operatører og sådan nogle. Man kunne jo udmærket foreslå at flytte Told og Skats centraladministration til Randers, selv om det ikke er et decideret svagt område; det ligger ved hovedvejen, osv. Men der er faktisk 600-700 ledige HK'ere i Randersområdet, så jeg tilfældigvis den anden dag, fordi jeg fik brev fra et par kvinder dér, der var

dårligt stillet. Det var bare for at nævne et eksempel. Det er ikke så entydigt, hvad det handler om.

Skal man ud og have noget til at fæste rod dér, hvor der ikke rigtig er noget i forvejen, mener jeg, det er vigtigt, at man tænker sig godt om og planlægger det. Det er jo ikke sikkert, at det er en betingelse, at der er noget i forvejen, men det er nødvendigt, at man er villig til at gøde og arbejde jorden og støtte.

Det er så dér, regionaldebatten kommer ind, som for mig altså går meget på investering i uddannelse og forskning på stedet, investering i infrastruktur, investering i kulturfaciliteter, så man kan få det gjort attraktivt at komme der, og så begynder man at plante, og så kan man se, at der lidt på lang sigt vil opstå en symbiose, altså at der sker noget – ved, at det gror omkring stedet.

Jeg tror, vi bliver nødt til at løbe den risiko og foretage den investering. Jeg mener i øvrigt, at udflytning af statslige arbejdspladser er en rimelig billig form for regionalstøtte i forhold til den regionalstøtte, som følger de der forskellige EU-mål-midler. Det er ikke altid, de er lige vellykkede, for der opfinder man stort set projekter, der skal passe til betingelserne, i stedet for nogle, der er absolut levedygtige. Det er nok lidt negativt sagt, men jeg synes, der er lidt for meget om det.

Med hensyn til hvor meget der er omkring den problematik her med udvikling, vil jeg sige, at den i hvert fald afspejler sig på ejendomsmarkedet. Det er måske det allerbedste barometer for, hvordan det går, at man altså kan få to-tre gange så mange kvadratmeter for de samme penge et eller andet sted i Langtbortistan i Jylland, som man kan i hovedstadsområdet. Det er jo et udtryk for, hvordan udviklingen går i øjeblikket; det er i virkeligheden meget bedre end alle mulige andre statistikker. Vi kender det på grund af de breve, vi får fra folk, som ikke kan få job, når de bor i yderområderne.

Der var jo også det med at komme med nogle konkrete forslag. Jeg er jo kommet med nogle. Der har været snak om, hvor de politiske partiers hovedkvarterer ligger henne. De ligger jo i Københavnstrup. Det er jo ikke underligt, for det svarer jo til centraladministrationens og interesseorganisationernes ministerbetjenende enheder.

Hvis vi skulle være helt ekstreme, kunne vi jo egentlig udflytte hele centraladministrationen undtagen lige de ministerbetjenende enheder.